

РЕШЕНИЕ

№ 2375

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4793** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

С протоколно определение от 18.05.2022 г., по адм. дело № 1848/2022 г. 18^{ти} състав на АССГ е отделил от жалбата на П. К. И. предявеният заедно с оспорването на ЗАПОВЕД № ЧР-Н-86/08.02.2022 г. на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ искане за присъждане на обезщетение, на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл., в размер на 10 800 лева, за времето, през което не е заемана държавната служба, но не повече от шест месеца.

С Решение № 5356/25.08.2022 г. по адм. дело № 1848/2022 г., влязло в законна сила на 03.05.2023 г. е отменена преюдициалната за настоящото дело Заповед № ЧР-Н-86/08.02.2022 г., с която председателят на ДА „Електронно управление“ е прекратил служебното правоотношение с П. К. И..

Като ответник по делото е конституирано Министерство на електронното управление, предвид закриването на ДА „Електронно управление“

В съдебно заседание ищецът, заедно с упълномощения адвокат: поддържа исковата молба; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза за изчисляване размера на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл., с оглед размера на основната заплата към 03.05.2023 г. – датата на влизане в сила Решение № 5356/25.08.2022 г., по адм. дело № 1848/2022 г.; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, включително платеното вознаграждение на адвоката, като представя списък.

С молба от 09.06.2023 г. (л. 44 от делото) ищецът е заявил, че: поддържа исковата си молба, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в размер на 18 000 лева, за периода от 08.02.2022 г., до 08.08.2022 г.; от 18 000 лева следва да бъде извадена сумата от 3 240 лева, която е получил като обезщетение, на основание чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител. Предвид заключението на съдебносчетоводната експертиза, с молба от 12.03.2024 г. и в съдебно заседание ищецът е заявил (заяви) ново искане за изменение размера на предявения иск. Съдът, в съответствие с чл. 214, ал. 1, изр. трето, предл. първо ГПК допусна изменение размера на иска, като прие да се счита предявен за сумата от 20 400 лева, от която ищецът признава, че следва да бъде приспадната получено от него обезщетение по чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗДСл, в размер на 3 600 лева. Така, искът се счита предявен за сумата от 16 800 лева. Обезщетението се претендира заедно със законните лихви, считано от влизане в сила на Решение № 5356/25.08.2022 г. по адм. дело № 1848/2022 г. – 03.05.2023 г., до окончателното изплащане.

Ответникът – Министерство на електронното управление не прояви интерес към делото, понеже след редовно призоваване (уведомяване) не е представявано в съдебните заседания и не е заявено становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното.

П. К. И. е заемал по служебно правоотношение в Държавна агенция „Електронно управление“ длъжността „началник“ на Отдел „Планиране и развитие на ЕЕСМ“, от която е уволнен със Заповед № ЧР-Н-86/08.02.2022 г. Заповедта за прекратяване правоотношението е отменена с влязло в законна сила на 03.05.2023 г. Решение № 5356/25.08.2022 г. на Административен съд София-град, по адм. дело № 1848/2022 г. От представените заверени преписи на писмени доказателства се установява още, че: по време на шестмесечния период на исковата претенция (08.02.2022 г. – 08.08.2022 г.) П. К. И. не е работил по трудово и/или по служебно правоотношение – обстоятелство, неоспорено от ответника. Ответникът не е оспорил и заключението на съдебносчетоводната експертиза.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Исковата молба, така както е дефинирана по - горе е процесуално допустима за разглеждане, относно претенцията за обезщетение, на основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 ЗДСл. – за времето, през което П. К. И. не е заемал държавната служба, поради незаконосъобразното уволнение, но не повече от шест месеца - от 08.02.2022 г. (датата, на която е издадена отменената Заповед № ЧР-Н-86/08.02.2022 г.), до 08.08.2022 г.

Исковата молба е основателна.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. установява правото на държавен служител, заповедта за прекратяване служебното правоотношение с който бъде отменена от Съда, да получи обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Съдът кредитира изцяло експертното заключение и приема, че основната заплата, по смисъла на чл. 104, ал. 1, изр. първо и чл. 67, ал. 1 ЗДСл. за случая се явява сумата от 3 400 лева месечно. Изчисленото по този начин, в съответствие с нормата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. обезщетението, което ответникът дължи на ищеца за „цялото време, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца”, е в размер на общо 20 400 лева (3 400 x 6) – точно, колкото се претендира с исковата молба, след допуснатото от Съда изменение размера на иска. От страна на ответника не е направено възражение, съответно – не са представени доказателства за намаляване на претендираната с исковата молба сума, с получено преди това, на основание чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗДСл. обезщетение, но самият ищец коректно заявява воля, от 20 400 лева да бъдат приспаднати 3 600 лева, колкото е полученото вече от него обезщетение (установено и от вещото лице). С оглед на това Съдът определя дължимото от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1, изр. първо ЗДСл. в размер на 16 800 лева (20 400 минус 3 600). Върху така определения размер ответникът дължи и заплащане на законните лихви, считано то влизане в сила на съдебното решение, отменящо Заповед № ЧР-Н-86/08.02.2022 г., а именно – 03.05.2023 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Уважаването на исковата молба поражда за ответника и задължението (чл. 143, ал. 1 АПК) да възстанови на ищеца разносните за водене на делото, представляващи: заплатеното на адвоката възнаграждение от 2 200 лева, което е съобразено с чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет; 650 лева депозит за вещото лице и 5 лева такса за издаване на съдебно удостоверение.

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ЕЛЕКТРОННОТО УПРАВЛЕНИЕ да заплати на П. К. И. - ЕГН: [ЕГН] сумата от 16 800 лв. (шестнадесет хиляди и осемстотин лева), на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за времето от шест месеца, през което не е заемал държавна служба, в резултат на отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-Н-86/08.02.2022 г., издадена от председателя на ДА „Електронно управление“, заедно със законните лихви върху тази сума, считано от 03.05.2023 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ЕЛЕКТРОННОТО УПРАВЛЕНИЕ да възстанови на П. К. И. - ЕГН: [ЕГН] разносните за водене на делото, в общ размер на 2 855 лв. (две хиляди, осемстотин и петдесет и пет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: